

Sygn. akt III CZ 9/06

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A.D. o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 kwietnia
2000 r., sygn. akt [...]

w sprawie z wniosku J.W.

z udziałem A.D. o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 16 marca 2006 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 14 grudnia 2005 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 14 grudnia 2005 r. odrzucił skargę kasacyjną A.D., uczestnika prawomocnie zakończonego postępowania o podział majątku dorobkowego, na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 31 października 2005 r., oddalające jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego odrzucające wniesioną przez niego skargę o wznowienie postępowania o podział majątku dorobkowego. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wyjaśnił, że skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu dlatego, że była w świetle art. 519¹ § 1 k.p.c. niedopuszczalna, gdyż zaskarżone nią orzeczenie nie jest postanowieniem co do odrzucenia wniosku ani postanowieniem co do umorzenia postępowania, a ponadto została wniesiona osobiście, pomimo przewidzianego w art. 87¹ § 1 k.p.c. obowiązku działania przed Sądem Najwyższym za pośrednictwem adwokata lub radcy prawnego (art. 398⁶ § 2 k.p.c.). Ubocznie Sąd Okręgowy zaznaczył, że w świetle art. 394¹ § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. niedopuszczalne byłoby także wniesienie do Sądu Najwyższego zażalenia na postanowienie z dnia 31 października 2005 r..

W rozpoznawanym obecnie zażaleniu skarżący kwestionuje zasadność odrzucenia skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznawane zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Zawarte w zaskarżonym postanowieniu wyjaśnienia zasługują na pełną akceptację.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 2 k.p.c.).